

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017) 7119 FINAL a Secretariatului General al Comisiei Europene din data de 18 octombrie 2017 privind refuzul de a comunica decizia Direcției Generale Concurență a Comisiei Europene notificată autorităților franceze la data de 22 martie 2017, referitoare la protocolul privind despăgubirea EDF pentru închiderea centralei nucleare de la Fessenheim;
- obligarea Comisiei Europene să comunice reclamanților scrisoarea menționată din 22 martie 2017 în termen de o săptămână de la data pronunțării hotărârii de către Tribunal;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), pentru motivul că ar exista un interes public superior care să justifice divulgarea informațiilor în cauză.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitor la dreptul de acces la documente.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitor la dreptul la o cale de atac eficientă.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2017 – Republica Federală Germania/ECHA

(Cauza T-755/17)

(2018/C 032/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezenți: D. Klebs și T. Henze)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei camerei de recurs din 8 septembrie 2017 a Agenției Europene pentru Produse Chimice (cauza nr. A-026-2015), în măsura în care
 - a anulat în parte decizia comitetului statelor membre din 1 octombrie 2015 privind substanța 1,4-benzen-diamină, N, N'- amestec de fenil și derivați din benzil (denumită în continuare „BENPAT”), CAS-nr. 68953-84-4 (nr. CE 273-227-8), în sensul că această din urmă decizie a prevăzut ca declarații să identifice metaboliții în cursul studiului, conform testului OCDE TG 309;
 - a anulat în parte decizia menționată, în sensul că această din urmă decizie a prevăzut efectuarea unui studiu conform testului OCDE TG 308 și
 - a stabilit că declarația privind bioacumularea trebuia să fie eliminată din expunerea de motive a deciziei respective;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

Reclamanta impută în special camerei de recurs că și-a depășit competențele, în sensul că, în cadrul procedurii de recurs, camera de recurs a examinat și a analizat din nou și în integralitate decizia de evaluare, concluzionând astfel (în mod eronat, atât cu privire la formă, cât și cu privire la fond) că decizia comitetului statelor membre trebuie să fie anulată și reformată în parte.

1. Primul motiv: necompetența camerei de recurs în ceea ce privește chestiunile de fond în cadrul procedurii de evaluare
2. Al doilea motiv: încălcarea jurisprudenței Meroni a Curții, întrucât camera de recurs, în calitate de organ al unei agenții a Uniunii, nu dispune de putere proprie de apreciere pentru adoptarea unei decizii
3. Al treilea motiv: încălcarea principiului subsidiarității și a principiului atribuirii competențelor, întrucât camera de recurs a încălcat drepturile statelor membre, instituționalizate prin competența acestora de a adopta decizii în comitetul statelor membre din cadrul agenției, deoarece dreptul Uniunii nu prevede un temei juridic pentru acțiunea acesteia
4. Al patrulea motiv: încălcarea dispozițiilor Regulamentului REACH ⁽¹⁾, întrucât camera de recurs nu dispune de competență de fond în privința deciziei de evaluare

Cu titlu subsidiar, reclamanta susține că, potrivit articolului 51 alineatul (8) din Regulamentul REACH, camera de recurs dispune doar de o competență limitată de control a deciziilor de evaluare.

5. Al cincilea motiv: încălcarea obligației de motivare potrivit articolului 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât camera de recurs nu și-a determinat pretinsa competență de examinare
6. Al șaselea motiv: eroarea și nelegalitatea pe fond a deciziei

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Comisiei din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84).

Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2017 – Kerstens/Comisia

(Cauza T-757/17)

(2018/C 032/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 27 martie 2017 adresate reclamantului în măsura în care dispune reluarea cazului CMS 15/017 *ab initio*;
- anularea deciziei Comisiei din 7 aprilie 2017 adresate reclamantului în măsura în care dispune reluarea cazului CMS 12/063 *ab initio*;
- acordarea în favoarea reclamantului a unei despăgubiri totale de 40 000 de euro, cu titlu de daune morale speciale, care trebuie plătită de Comisia Europeană;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în aplicarea articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.